

Aczél Géza

(Ajak, 1947. március 9.)

Három éves koráig élt szülőfalujában, közvetlen emlékei nincsenek is a településről. Szülei is csak egy évvel születése előtt költöztek oda, ahol apja jegyző volt. A községháza épületének hátsó részében laktak, ebben a szolgálati lakásban látta meg a napvilágot.

Ajakot verseiben egyetlen alkalommal említi, A mánia terjeszkedése című kötet Az emlékek kamatozása ciklusának egyik darabjában, ahol azon sajnálkozik, hogy első verseskönyvének (Másnapos freskó) fülszövegén Ajak helyett Alak formában tüntették fel születési helyét.

Ha őt magát kevés szál köti is szülőfalujához, a szülőföld számon tartja ajaki származását. A Mégis tavasz című, Kisvárdán kiadott regionális antológiában őt is több versével szerepeltették.

Legújabb verseskötete 1994-ben jelent meg A térség kritikája címmel.

Lásd még: Vásárosnamény, Nyíregyháza

Irodalom:

Görömbei András: Aczél Géza. Fiatal magyar költők. 1969-1978. Bp. 1980. Kortársaink.

Mégis tavasz. Kisvárdai költők antológiája. Szerkesztette: Kondor Jenő. Kisvárdai, 1994.

/Katona Béla: Szabolcs-Szatmár-Bereg irodalmi topográfiája, II. Ajaktól Zsurkig Nyíregyháza : Jósa Múz. 1996./